

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Pečeným v insolvenční věci:

dlužníka: **Josef Holek**, narozený 6. 8. 1967, IČO 63363178,  
bytem Husova 165/5, 602 00 Brno,  
adresa pro doručování: Popůvky 42, 675 75 Popůvky

**pro: insolvenční návrh spojený s návrhem na oddlužení**

**takto:**

- I. Zjišťuje se úpadek dlužníka: **Josef Holek, narozený 6. 8. 1967, IČO 63363178, bytem Husova 165/5, 602 00 Brno.**
- II. Povoluje se řešení úpadku dlužníka oddlužením.
- III. Insolvenčním správcem soud ustanovuje: **Mgr. Maroš Majorán, IČO 05961581, sídlem Ponávka 185/2, 602 00 Brno.**
- IV. Účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku.
- V. Soud vyzývá dlužníkovy věřitele, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, aby tak učinili do 2 měsíců ode dne rozhodnutí o úpadku. K později podaným přihláškám insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

Přihlášky pohledávek a jejich přílohy se podávají dvojmo na předepsaném formuláři, který je zveřejněn na internetové adrese Ministerstva spravedlnosti České republiky [www.justice.cz](http://www.justice.cz). Přihláška pohledávky musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat důvod vzniku a výši přihlašované pohledávky. Důvodem vzniku přihlašované pohledávky se rozumí uvedení skutečností, na nichž se pohledávka zakládá.

Jde-li o pohledávku zajištěnou, musí věřitel v přihlášce uvést, zda uplatňuje právo na její uspokojení ze zajištění a označit druh zajištění a dobu jeho vzniku; nestane-li se tak, má se za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění v insolvenčním řízení uplatněno nebylo.

Jde-li o pohledávku vykonatelnou, musí věřitel v přihlášce uvést i skutečnosti, o které vykonatelnost opírá.

Platí, že věřitel, jenž má vůči dlužníku pohledávku vzešlou z podnikatelské činnosti dlužníka, souhlasí s řešením úpadku oddlužením dlužníka, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí a toto své stanovisko odůvodní.

Pohledávku je nutné vyčíslit v penězích, i když jde o pohledávku nepeněžitou. Pohledávka v cizí měně musí být přepočítána na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou v den zahájení insolvenčního řízení, a stala-li se pohledávka splatnou dříve, podle kurzu vyhlášeného v den její splatnosti. Pro přepočet pohledávek v cizích měnách, pro něž Česká národní banka nevyhláší kurz devizového trhu, se použije střední kurz centrální banky příslušné země, popřípadě aktuální kurz mezibankovního trhu k americkému dolaru nebo k euru.

Jde-li o pohledávku nepeněžitou nebo pohledávku neurčité výše, musí být vyjádřena v penězích na základě odhadu její hodnoty.

Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné, včetně těch, které jsou vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku.

Pohledávky věřitelů vázané na splnění rozvazovací podmínky se považují v insolvenčním řízení za nepodmíněné, dokud rozvazovací podmínka není splněna. Na pohledávky věřitelů vázané na splnění odkládací podmínky nemá zahájení insolvenčního řízení vliv.

Příhláška pohledávky má pro běh lhůty k promlčení nebo pro zánik práva stejné účinky jako žaloba nebo jiné uplatnění práva u soudu, a to ode dne, kdy došla insolvenčnímu soudu. Příhlášku pohledávky, která je podána u jiného než insolvenčního soudu, postoupí tento soud neprodleně soudu insolvenčnímu, aniž o tom vydává rozhodnutí; účinky spojené s podáním takové přihlášky nastávají dnem, kdy přihláška dojde insolvenčnímu soudu.

K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou.

Za správnost údajů uvedených v přihlášce jeho pohledávky odpovídá věřitel.

- VI. Soud vyzývá věřitele, aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnických věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách.

Pokud tak neučiní, mohou odpovídat za škodu nebo jinou újmu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva; to neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu.

- VII. **Soud ukládá insolvenčnímu správci, aby:**

- a) neprodleně kontaktoval dlužníka, sdělil mu číslo účtu za účelem splnění povinností stanovených výrokem XII. tohoto usnesení a rovněž jej informoval o tom, zda je plátcem DPH,
- b) ve lhůtě do 2 měsíců po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek podal insolvenčnímu soudu zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložil soupis majetkové podstaty,
- c) používal v komunikaci se soudem stanovené formuláře, pokud insolvenční zákon a jeho prováděcími předpisy pro daný typ podání vyžadují podání na formuláři (formuláře jsou zveřejněny na internetové adrese Ministerstva spravedlnosti České republiky [www.justice.cz](http://www.justice.cz)),
- d) oznámil soudu místo a termín přezkumného jednání,
- e) při osobním jednání s dlužníkem prověřil, zda má dlužník zahraniční věřitele.

- VIII. Dlužníku, který tak dosud neučinil, se ukládá, aby ve stanovené lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznam svého majetku s uvedením svých dlužníků. Dále soud dlužníku ukládá, aby insolvenčnímu správci a insolvenčnímu soudu písemně sdělil, zda má věřitele s obvyklým místem pobytu, bydlištěm nebo sídlem mimo Českou republiku a tyto věřitele řádně označí a poskytoval insolvenčnímu správci plnou součinnost.

- IX. Soud vyzývá přihlášené věřitele, aby do 2 měsíců ode dne rozhodnutí o úpadku sdělili insolvenčnímu soudu, že mají zájem o výkon funkce ve věřitelském orgánu.

- X. Soud vyzývá nezajištěné věřitele, aby insolvenčnímu soudu ve lhůtě do 7 dnů ode dne zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů, jejímž předmětem bude projednání a hlasování o způsobu oddlužení, popř. doporučení vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek, nebo aby ve stejné lhůtě o tomtéž hlasovali mimo schůzi věřitelů. Nebude-li návrh ve stanovené lhůtě podán a nebude-li hlasováno ani mimo schůzi věřitelů, rozhodne o způsobu oddlužení či o výši splátky bez jednání insolvenční soud.

- XI. Plátcí mzdy nebo jiného příjmu dlužníka, TRADO-BUS, s.r.o., IČO 25503316, sídlem Průmyslová 159, Jejkov, 674 01 Třebíč, se příkazuje, aby za každý i započatý měsíc prováděl srážky za účelem uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení. Plátce mzdy nebo jiného příjmu provádí srážky v rozsahu, v jakém mohou být při výkonu rozhodnutí uspokojeny přednostní pohledávky, nejvýše však ve výši stanovené prováděcím právním předpisem – vyhláškou č. 313/2007 Sb., v účinném znění – tj. v současnosti 1 800 Kč měsíčně, přičemž tyto částky se zvyšují o daň z přidané hodnoty, je-li insolvenční správce jejím plátcem. Nestačí-li sražená částka k uhrazení zálohy, postihnou se těmito srážkami i peněžní prostředky podléhající zajištění podle § 109 odst. 2.
- XII. Soud ukládá dlužníku, aby platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce alespoň v minimální výši stanovené prováděcím právním předpisem – vyhláškou č. 313/2007 Sb., v účinném znění – tj. v současnosti 1 800 Kč měsíčně, přičemž tyto částky se zvyšují o daň z přidané hodnoty, je-li insolvenční správce jejím plátcem, a to v rozsahu, ve kterém k úhradě těchto záloh nepostačují peněžní prostředky získané postupem podle výroku XI.
- XIII. Rozhodnutí insolvenčního soudu budou doručována pouze zveřejněním v insolvenčním rejstříku, nestanoví-li zákon jinak.
- XIV. Mezinárodní příslušnost Krajského soudu v Brně k vedení tohoto insolvenčního řízení je založena ustanovením článku 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení s tím, že se jedná o hlavní úpadkové řízení.

### Odůvodnění:

1. Výrok I. je dán tím, že dlužník osvědčil svůj úpadek listinami přiloženými k návrhu a dále je jako povinný výrok rozhodnutí o úpadku nebo hrozícího úpadku uveden v § 136 odst. 2 písm. a) insolvenčního zákona. Výrok II. je odůvodněn tím, že dlužník je fyzickou osobou, a aplikací § 389 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona ve znění zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu. Podle § 32 bod 2. posledně citovaného zákona byla zrušena nemožnost oddlužení u fyzických osob z důvodu dluhů z podnikání a podle § 33 posledně citovaného zákona se nové znění ustanovení § 389 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona použije i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, však zůstávají zachovány. Jinými slovy bez ohledu na to, zda některý z věřitelů uplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a) insolvenčního zákona, je od účinnosti zákona č. 191/2020 Sb. dlužník vždy oprávněn podat návrh na povolení oddlužení a nejsou o tom pochybnosti. Vzhledem k tomu, že byla naplněna hypotéza právní normy vtělené do věty první § 397 odst. 1 insolvenčního zákona, soud oddlužení povolil podle dispozice této právní normy. Výroky III. až VI., VII. b), VIII. až X. jsou dány tím, že jsou jako povinné výroky rozhodnutí o úpadku nebo hrozícího úpadku uvedeny v § 136 odst. 2 písm. b) až i) insolvenčního zákona (ve stejném pořadí jako shora uvedené výroky). Výrok III. je dále dán tím, že insolvenční správce byl určen opatřením předsedy insolvenčního soudu, příp. zastupujícím místopředsedou. Výrok IV. je dále dán citací § 140a odst. 1 věta první insolvenčního zákona. Ostatní písmena výroku VII. mají povahu povinnosti uložené nad rámec povinných výroků při výkonu dohlédací činnosti podle § 91 insolvenčního zákona.
2. Výroky XI. a XII. jsou dány parafrází § 136 odst. 3 a 5 insolvenčního zákona ve spojení s podzákonným předpisem citovaným v těchto výrocích (a tam uvedenou nejvyšší přípustnou výší srážky ze strany zaměstnavatele a nejnižší výší zálohy ze strany dlužníka, kteréžto částky jsou shodné). Celková částka, kterou musí insolvenční správce po povolení oddlužení do jeho schválení obdržet, tak měsíčně činí částku uvedenou v podzákonném předpisu (obojí citováno v

těchto výrocích), přičemž prvotní povinnost nese zaměstnavatel a druhotnou dlužník. Jinými slovy, pokud zaměstnavatel srazí méně, přijdou na řadu zajištěné peněžní prostředky dlužníka (§ 109 odst. 2 insolvenčního zákona), posléze musí dlužník dorovnat do maximální měsíční částky srážky, kterou musí obdržet insolvenční správce z dlužníkových jiných peněžních zdrojů. Pochopitelně, v případě, že dlužník zaměstnavatele nebo jiného plátce příjmů nemá, je v intencích § 136 odst. 3 insolvenčního zákona a jeho slov „případně kdykoli po povolení oddlužení“ stanovena tato povinnost dlužníkovi budoucímu zaměstnavateli nebo plátcí příjmů, přičemž v navazujícím usnesení bude takový plátce označen, pokud budoucí zaměstnavatel nebo plátce příjmů sám na základě nynějšího výroku XI. nezačne srážet. Budiž konečně řečeno, že § 136 odst. 3 věta za středníkem odkazuje (obdobné použití) na úpravu, která dlužníku dovoluje navrhnout insolvenčnímu soudu, aby dlužníku při schválení oddlužení stanovil nižší než zákonem určené měsíční splátky v rámci splátkového kalendáře; jde však o legislativní nepřesnost a obsoletní právní normu a pro dobu od povolení oddlužení do jeho schválení je taková žádost vždy nedůvodná.

Vzhledem k tomu, že napříč republikou se soudy liší v přístupu k uvedeným dvěma odstavcům § 136 insolvenčního zákona, zdejší soud nyní odůvodní své závěry shora blíže:

Ústavní soud již v nálezu ze dne 29. listopadu 1994 sp. zn. I. ÚS 89/94 [uverejněném pod pořadovým (publikačním) číslem: 58/1994 v čísle vydání (svazku) 2 ročník 1994 na straně 151 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu] stanovil přednost teleologického výkladu před výkladem doslovným v případě konfliktu těchto dvou výkladů. Základním předpokladem užití teleologického výkladu pak je předpoklad racionálního zákonodárce, srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2016 sp. zn. II. ÚS 29/16. Konečně teleologický výklad jako metoda je součástí výkladu e ratione legis (tedy výkladu vycházejícím z účelu zákona včetně jeho axiologické složky, tedy hodnot, které zákon sleduje). Za zdroj jak metody, tak hodnot teleologického výkladu (e ratione legis) lze použít i occasionem legis, tedy okolnosti provázející vznik právního předpisu, typicky důvodovou zprávu, stenografické záznamy z jednání parlamentu apod. V tomto smyslu srov. např. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 21. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS-st.-1/96, uveřejněné ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazku 9, ročníku 1997, části I., pod pořadovým číslem 9.

Zdejší soud proto věnoval pozornost legislativnímu procesu. Původní vládou navrhované znění novely insolvenčního zákona (pozdějšího zákona č. 252/2024 Sb.) ve vztahu k § 136 odst. 3 a 5 insolvenčního zákona vycházelo z konstrukce, že dlužník bude po dobu od povolení oddlužení do jeho schválení splácet minimální splátku ze svého a zaměstnavatel ji bude dorovnávat tak, aby celková suma, kterou obdrží insolvenční správce, byla stejná jako srážka během schváleného oddlužení. Tento závěr vyplývá nejen z vládou navrhovaného znění, ale i z důvodové zprávy k němu (obojí zde <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=229281>). Vláda totiž navrhla následující znění pro odstavec 3: „V rozhodnutí o úpadku spojeném s rozhodnutím o povolení oddlužení, případně kdykoliv po povolení oddlužení, insolvenční soud přikáže plátcí mzdy nebo jiného příjmu dlužníka, aby prováděl srážky za účelem uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení. Plátce mzdy nebo jiného příjmu provádí srážky až do rozsahu, v jakém mohou být při výkonu rozhodnutí uspokojeny přednostní pohledávky; ustanovení § 391 odst. 2 a § 398 odst. 5 se použijí obdobně. Těmito srážkami však nelze postihnout peněžní prostředky podléhající zajištění podle § 109 odst. 2.“ [Podtržené pasáže doznaly legislativních změn dále uvedených – pozn. soudu.] A pro odstavec 5 navrhla, aby celý po doplnění za slovo „správce“ zněl takto: „V rozhodnutí o úpadku rozhodne insolvenční soud také o žádosti dlužníka o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu (§ 316 odst. 5 a 6). V rozhodnutí o úpadku, s nímž je spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, uloží insolvenční soud dále dlužníku, aby platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce *alespoň v minimální výši stanovené prováděcím právním předpisem, a to v rozsahu, ve kterém k úhradě těchto záloh nepostačují peněžní prostředky získané postupem podle odstavce 3.*“ [Pasáž psaná kurzivou je

původním vládním návrhem novely – pozn. soudu.] Ačkoli za určitých situací znění navrhované vládou – zejména odstavec 5 – nedává rozumný smysl při doslovné interpretaci, důvodová zpráva uvádí absurdní důsledky doslovné interpretace na správnou míru. Soud zde má na mysli absurdní situace, kdy by odměna a náklady správce za dobu do schválení oddlužení (zejména tedy odměna za přezkum přihlášených pohledávek) přesahovaly limit srážek pro přednostní pohledávky. Jinými slovy v případě, že ani srážky od zaměstnavatele v rozsahu pro přednostní pohledávky by nemohly zapravit odměnu za přezkum (v rozumném čase do schválení oddlužení), by bylo lze při doslovné interpretaci odstavce 5 dlužníku uložit platit zálohu v jakékoli výši (slovo „alespoň“) z jiných zdrojů, v každém případě však v minimální výši stanovené právním předpisem, a to vše v rámci diskreční pravomoci insolvenčního soudu, příp. po absurdně dlouhou dobu. Taková interpretace by odporovala nejen právní jistotě, ale v absurdním a extrémním případě i právu na lidskou důstojnost, zdraví, ba život. Zákonodárce však v důvodové zprávě uvedl na pravou míru, že po dobu od povolení oddlužení do jeho schválení má být ve výsledku „rozsah srážení stejný jako po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty“, avšak že není „nezbytné v této fázi řízení uhradit zálohy na pohledávky insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení v plné výši. Navrhovaná úprava by tudíž zásadně neměla způsobovat prodlužování úvodní fáze insolvenčního řízení ...“ Jinými slovy, zákonodárcův úmysl byl, aby se insolvenčnímu správci dostalo co možná nejvyšší zálohy (především na odměnu za přezkum přihlášených pohledávek) za dobu od povolení oddlužení do jeho schválení, k čemuž měla sloužit suma odpovídající srážkám po dobu od schválení oddlužení, na kteréžto sumě se měli podle klíče uvedeného v odstavci 3 a 5 podílet jak dlužníkům zaměstnavatel, tak dlužník samotný v rozsahu minimální částky stanovené prováděcím právním předpisem. Být přijata tato novela, znění § 136 odst. 3 věta druhá za středníkem by dávalo hluboký smysl, protože si lze – stejně jako při schválení oddlužení kombinovaným způsobem – představit důvody, pro které by bylo možné dlužníku stanovit nižší splátky než ty, které svým rozsahem odpovídají výkonu rozhodnutí pro přednostní pohledávky.

Znění schválené Parlamentem České republiky však vychází z pozměňovacího návrhu č. 4208 (<https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=234807>). Ten byl zpracován do sněmovního tisku č. 491/8 pod D2.1. (srov. <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=9&ct=491&ct1=8>). Ustanovení § 136 odst. 3 (při nezměněném odst. 5) proto nakonec zní takto: „V rozhodnutí o úpadku spojeném s rozhodnutím o povolení oddlužení, případně kdykoliv po povolení oddlužení, insolvenční soud přikáže plátcí mzdy nebo jiného příjmu dlužníka, aby prováděl srážky za účelem uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení. Plátce mzdy nebo jiného příjmu provádí srážky v rozsahu, v jakém mohou být při výkonu rozhodnutí uspokojeny přednostní pohledávky, nejvýše však ve výši stanovené prováděcím právním předpisem; ustanovení § 391 odst. 2 a § 398 odst. 5 se použijí obdobně. Nestačí-li sražená částka k uhrazení zálohy, postihnou se těmito srážkami i peněžní prostředky podléhající zajištění podle § 109 odst. 2.“ Pozměňovací návrh č. 4208 ve své důvodové zprávě k navrhované právní úpravě uváděl: „Bodem 7 se navrhuje zakotvit zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, který stanoví nejvyšší přípustnou výši srážek ze mzdy prováděných v úvodní fázi oddlužení za účelem uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce. Dle návrhu se mzda dlužníka deponovaná u zaměstnavatele v úvodní fázi využije v nezbytně nutném rozsahu k úhradě zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce, aby dlužník neplatil uvedené pohledávky z nezabavitelné částky, pokud jeho mzda samotná umožňuje splnit minimální splátku (která je předpokladem pro povolení oddlužení podle § 395 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona). Cílem bodu je zefektivnění hrazení nákladů oddlužení vedoucí k odstranění existující bariéry na vstupu do oddlužení, a to při současném zajištění účinné ochrany zájmů věřitelů.“ Jinými slovy, přijetím pozměňovacího návrhu se s výjimkou změny přístupu k ne/použití peněžních prostředků podléhajících zajištění nezměnil původní koncept. I nadále tedy projev vůle zákonodárce směřoval k tomu, aby správce obdržel ve fázi od povolení oddlužení do jeho schválení jednu sumu, o kterou se podle klíče uvedeného

v odstavcích 3 a 5 podělí zaměstnavatel a dlužník. Co se však změnilo podstatně, je rozsah této sumy, který je podle schváleného znění (a podzákonného prováděcího předpisu) pevný. Současně je tento limit nejen maximální (dle odstavce 3), ale také minimální (dle odstavce 5), přičemž zákon nepřipouští odchylky, a tedy tyto splátky (srážky ze strany zaměstnavatele a doplňkové platby zálohy ze strany dlužníka) nelze plnit v jiné výši. V tom případě však nedává žádný smysl § 136 odst. 3 věta druhá za středníkem insolvenčního zákona, která se tak stala obsoletní normou. Jakýkoli případný návrh dlužníka podle § 136 odst. 3 věta druhá za středníkem insolvenčního zákona je tak pro dobu od povolení oddlužení do jeho schválení nutně nedůvodný.

3. Výrok XIII. je pouze deklarací zákonného ustanovení § 71 a jeho částečnou citací. Výrok XIV. je dán proto, že hlavní zájmy dlužníka jsou soustředěny v České republice, když je dlužník fyzickou osobou, jejíž obvyklé místo pobytu se nachází v České republice a v období šesti měsíců před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení nedošlo k přesunu obvyklého místa pobytu do jiného členského státu.

### **Poučení:**

Proti výrokům tohoto usnesení, u kterých je odvolání přípustné (srov. dále), lze odvolání podat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu.

Je-li s doručením písemnosti, pro kterou zákon stanoví zvláštní způsob doručení, spojen začátek běhu lhůty k podání opravného prostředku nebo k jinému procesnímu úkonu, začíná lhůta běžet ode dne, kdy byla písemnost doručena adresátu zvláštním způsobem (ustanovení § 74 odst. 2 insolvenčního zákona). Nestanoví-li tento zákon jinak, doručuje se písemnost v insolvenčním řízení zvlášť dlužníku, osobám, o jejichž podání insolvenční soud rozhoduje, a osobám, které mají v insolvenčním řízení něco osobně vykonat (ust. § 75 odst. 2 insolvenčního zákona). V případě tohoto usnesení zákon jinak nestanoví a toto usnesení se doručuje zvlášť jen shora uvedeným osobám.

Proti výroku I. usnesení není odvolání přípustné (ustanovení § 141 odst. 1 insolvenčního zákona).

Proti výroku II. usnesení není odvolání přípustné (ustanovení § 397 odst. 1 insolvenčního zákona).

Proti výroku III. usnesení je odvolání přípustné; odvolání mohou podat dlužník, insolvenční správce a přihlášení věřitelé (resp. věřitelé, kteří proti dlužníku uplatňují své právo). V odvolání lze namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý.

Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně, se v odvolacím řízení nepřihlíží (ustanovení § 26 insolvenčního zákona).

Proti výrokům III. až X. a XIII. usnesení není odvolání přípustné (ustanovení § 91 insolvenčního zákona).

Proti výrokům XI. a XII. usnesení je odvolání přípustné. Odvolání mohou podat dlužník, nynější zaměstnavatel uvedený ve výroku XI. a insolvenční správce.

Proti výroku XIV. tohoto usnesení lze podat odvolání z důvodu nesprávného posouzení mezinárodní příslušnosti; odvolání může podat dlužník a věřitelé (ustanovení § 427 odst. 3 insolvenčního zákona).

Dlužník nebo kterýkoli z věřitelů může u soudu napadnout rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení z důvodu mezinárodní příslušnosti [čl. 5 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848].

Osoby, kterým se podle zvláštního právního předpisu zřizuje datová schránka bez žádosti, činí podání včetně příloh v elektronické podobě do datové schránky soudu nebo v elektronické

podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Není-li v odůvodněných případech možné učinit podání podle věty první, lze je výjimečně a s uvedením důvodu učinit v listinné podobě (ustanovení § 80a odst. 1 insolvenčního zákona). Totéž platí i tehdy, zřizuje-li se podle zvláštního právního předpisu datová schránka bez žádosti pouze zástupci osoby, která činí podání, nebo činí-li za dlužníka podání osoba podle § 390a odst. 1 (ust. § 80a odst. 3 IZ).

Věřitel, který nabyt pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních 6 měsících před zahájením insolvenčního řízení, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení, v němž uvede informaci o tom, kdo je jeho skutečným majitelem podle zvláštního zákona, a důvod, pro který se podle zvláštního zákona taková osoba považuje za skutečného majitele (ustanovení § 177 odst. 2 insolvenčního zákona). Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2, ač má skutečného majitele podle zvláštního zákona, jestliže se na obchod podle zvláštního zákona, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinností osobou podle zvláštního zákona a věřitelem, nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle zvláštního zákona. Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2 ani v případě, kdy je hodnota plnění z právního jednání učiněného mezi věřitelem a jinou než povinnou osobou, z něhož pohledávka věřitele vznikla, nižší než 10 000 EUR. Důvod, pro který je povinnost podle odstavce 2 vyloučena, uvede věřitel v čestném prohlášení, které předloží v příloze pohledávky (§ 177 odst. 3 insolvenčního zákona). Je-li věřitelem podle odstavce 2 osoba, která skutečného majitele podle zvláštního zákona nemá, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení o tom, že skutečného majitele nemá (§ 177 odst. 4 insolvenčního zákona). Je-li věřitelem fyzická osoba, odstavce 2 a 3 se nepoužijí (§ 177 odst. 5 insolvenčního zákona). Dokud věřitel povinnost stanovenou v odstavcích 2 až 4 nesplní, nesmí vykonávat hlasovací práva spojená s pohledávkou (§ 177 odst. 6 insolvenčního zákona). Je-li informace o skutečném majiteli věřitele podle odstavce 2 uvedena v soudu a insolvenčnímu správci přístupné evidenci podle zvláštního právního předpisu, věřitel podle odstavce 2 nemá povinnost doložit ji podle odstavce 2 ani doložit prohlášení podle odstavců 3 a 4 (ustanovení § 177 odst. 7 insolvenčního zákona).

Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení; v případě, že schůze věřitelů svolána nebude, do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku. K později vzneseným námitkám a k námitkám uplatněným věřiteli, kteří nehlasovali o přijetí způsobu oddlužení, se nepřihlíží. Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání (ustanovení § 403 odst. 2 insolvenčního zákona); to platí i v případě věřitele, jenž nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně sdělil, že s řešením úpadku dlužníka oddlužením nesouhlasí, ale tento svůj nesouhlas námitkami ve shora uvedené lhůtě nepotvrdil.

Brno 30. října 2025

Mgr. Miroslav Pečený v. r.  
samosoudce